XX əsrin son bədbin şeiri

Kimdir döyən qapımı
rüzgarmı, əcəlmidir?
Zülmətlərdən uzanan
bumbuz soyuq əlmidir?
Günlər bir-bir tökülür
payız yarpağı kimi,
Gecə çökür aləmə
tabut qapağı kimi.
Qarlı qış gecəsinin
bəyaz qaranlığında,
ömrün axır çağında,
sonuncu durağında,
Ürək yenə aldanır
bir ümid sorağında
sanki novruzgülütək
açacaq məzar üstə
qalaqlanmış əklillər.
Sanki gedər-gəlməzdən
Bir də geri dönəcək
Əriyib itən illər.
Gecələr xatirələr
Ulduzlartək sayrışır.
Tale ötən günlərlə
Gah küsür, gah barışır.
Xatirələrdir ancaq gecələr bizə qalan,
Sonra səhər açılır -
həyat adlı bir yalan.

dekabr 2000

Toğrul Nərimanbəyov. Anarın portreti

XXI əsrin ilk nikbin şeiri

Keçib getdi yüz il, min il,
keçib getdi on il, son il,
keçib gedir son ay, son gün, son dəqiqə,
son saniyə,
əsim-əsim əsir səsim, axı əsir səsim niyə?
Mən əsrimin əsiriyəm,
Mən əsrimin əsəriyəm.
Duyğularım, fikrim, hissim,
nəyim yoxdur, nəyim vardır
- bu yüz ildən yadigardır.
Tərk edirəm İyirmini,
Tərk edirəm iki mini,
tərk edirəm vətən kimi.
Ümidimi, həsrətimi
yeni əsrə daşıyıram.
Düşmənlərin acığına
yaşamışam, yaşayıram
İyirmi Bir
- yeni vətən
Minillərin sərhədini mən aşacam,
Yaşamışam, yaşayıram, yaşayacam.

31 dekabr 2000

Tahir Salahov. Anarın portreti

Yaşamaq zamanı, yazmaq zamanı

Hər sözün, hər işin var öz dövranı,
Çətin ayırasan yaxşı-yamanı.
Yazıçı ömrünün iki vaxtı var -
Yaşamaq zamanı, yazmaq zamanı.

Qələmim yoruldu, yolundan azdı,
Dünyanın dərdi çox, sevinci azdı.
Tale acısını alnıma yazdı
Yaşamaq zamanı, yazmaq zamanı.

Həyat çərçivəsi nə yaman darmış,
Uzun illərin də bir sonu varmış.
Yaşamaq zamanı bitmiş, qurtarmış,
Çatmış yaşamaqdan yazmaq zamanı.

28 mart 2012

Xüsusi buraxılışın hazırlanmasında Əmin Əfəndiyevin və Zakirə Əliyevanın tərtib etdikləri "Çağdaşları Anar haqqında" və Anarın "Əsrin əsiri" kitablarından istifadə olunmuşdur.